

Sprekende slangen en ezels, en geloven in de Bijbel

<http://www.thebereancall.org/content/talking-snakes-donkeys-and-believing-bible>
(Uittreksel uit: <http://blogs.christianpost.com/confident-christian/talking-snakes-donkeys-and-believing-the-bible-11993/>).

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, bewerking en voetnoten door M.V.

Sceptici van het Christendom zetten zich geregeld af tegen de Bijbel en het Christendom met uitspraken zoals: “Wel, als ik kon geloven in een sprekende slang en sprekende ezel, dan zou ik de Bijbel misschien ernstig kunnen nemen”.

Ik geloof vast dat de correcte manier om de Bijbel te interpreteren de *letterlijke historisch-grammaticale methode van interpretatie* is, welke doelt op het ontdekken van de betekenis van een bepaalde passage zoals de oorspronkelijke auteur bedoelde en zoals de oorspronkelijke hoorders het zouden begrepen hebben. Zoals het eerste deel van de benaming impliceert, betekent dit een letterlijke lezing van de tekst.

Als een christen eenmaal een letterlijke interpretatie van de Schrift bevestigt, grijpen sceptici dit aan met vragen zoals: “Als dat waar is, dan is Jezus een letterlijke deur, omdat Hij in Johannes 10:9 zegt: ‘Ik ben de Deur’”. Onfortuinlijk voor de sceptici loopt hun argument mank op een aantal punten. Ten eerste al de logische fout van “reductio ad absurdum”¹: men tracht een bewijs te halen uit het ongerijmde.

De scepticus faalt erin te begrijpen dat de Bijbel vele verschillende genres (bv. poëzie, verhaalvorm, didactische lering, enz.) en literaire technieken bezigt, op dezelfde manier zoals andere literatuur dat doet. Deze methodes doen helemaal niets af van de letterlijke lezing van de Bijbel, maar in plaats daarvan voegen ze veel diepte toe aan de tekst naargelang hun ontwerp. Sommige van de meest voorkomende dingen die gevonden worden in de Schrift zijn de volgende:

- Fenomenologische² taal: gebruikt om alledaagse dingen te beschrijven. Voorbeeld: “Het gebeurde tegen de tijd **dat de zon onderging** dat Jozua ...”. De zon gaat niet letterlijk onder maar het aardoppervlak draait van de zon weg; toch is dat in de gewone omgangstaal een doodnormale uitdrukking (visueel verschijnsel).
- Hyperbool³: duidelijk bedoelde overdrijving. Voorbeeld: “Zie, **de hele wereld** loopt achter Hem aan” (Johannes 12:19).
- Metafoor⁴: beeldspraak om een gelijkenis te suggereren. Voorbeeld: “Want ik zal de Naam van de HEERE uitroepen; geef grootheid aan onze God! Hij is **de rots**, Wiens werk volmaakt is ...” (Deut. 32:3-4)
- Antropomorfisme⁵: poging om God voor te stellen met attributen van de door de mens waargenomen wereld. Voorbeeld: Ik zal in alle eeuwigheid in Uw tent verblijven, mijn toevlucht zoeken in de schuilplaats onder **Uw vleugels**” (Psalm 61:5).
- Personificatie⁶: het toewijzen van een persoonlijke natuur of karakter aan onbezielde objecten of abstracte noties. Voorbeeld: “De bergen en de heuvels zullen voor uw ogen uit-

¹ Reductio ad absurdum: Latijn voor “herleiding tot het absurde”.

² Fenomenologie: de leer van de verschijnselen; de leer die de dingen wil leren kennen zoals zij zich voordoen.

³ Hyperbool: overdrijving; vergrotende stijlfiguur.

⁴ Metafoor: vergelijkingsbeeldspraak; stijlfiguur waarbij een begrip vervangen wordt door een beeld.

⁵ Antropomorfisme: vermenselijking; voorstelling van God of van andere geestelijke wezens, in menselijke of aardse vormen of volgens menselijke opvattingen.

⁶ Personificatie: verpersoonlijking; voorstelling van een dier, zaak of begrip als persoon.

breken in gejuich en alle bomen van het veld zullen **in de handen klappen**” (Jesaja 55:12).

- Symbolisme: een realiteit uitbeelden door een figuratieve voorstelling die beschrijvend is voor die realiteit. Voorbeeld: “En ik keerde mij om, om de stem te zien die met mij had gesproken. En toen ik mij had omgekeerd, zag ik **zeven gouden kandelaren**” (Openbaring 1:12). Deze zeven kandelaren staan symbool voor zeven gemeenten (Openbaring 1:20).

Een slang en een ezel die spreken in een menselijke taal, een dode Joodse timmerman die uit de dood terugkeert ... deze dingen, zo zeggen sceptici, zijn geen dingen die we regelmatig waarnemen, en dus moeten we ze afwijzen als zijnde vals en hebben ze niet meer substantie dan de sprookjes van La Fontaine.

Gaat het hier over een werkelijk *sprekende* slang en een werkelijk *sprekende* ezel, in tegenstelling tot een fenomologie, hyperbool, metafoor, antropomorfisme of een symbolisme? Deze sprekende slang en ezel moeten in het bijbelse verslag inderdaad letterlijk opgevat worden, omdat de hiervoor beschreven letterlijke historisch-grammaticale interpretatiemethode niet anders toelaat.

Is er een probleem met deze twee dieren in de Bijbel die inderdaad gesproken hebben?

In werkelijkheid zijn deze sprekende slang of ezel veel minder miraculeus dan de vreemde dingen van het leven die voorkomen op onze planeet, gezien het enorme aantal kosmologische constanten die allemaal present moeten zijn opdat wij zouden kunnen bestaan. Of neem het uiterst complexe DNA dat telkens weer ontstaat uit eigen beweging. Of de verpopping van een vlinder, met een tussenfase van cellulaire vloeistof in een hard omhulsel, welke vloeistof “vanzelf” transformeert in een prachtige vlinder⁷. Of neem zoveel andere verbluffende dingen die ongelofelijk lijken maar toch waarneembaar zijn.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁷ Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/monarch-vlinder.pdf>.